777/07

Den 20. august 2007 blev i sag nr. 70.535:

xxxxx xxxxxxx xxxx
xxxxxxxxx xxx xxxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har retshjælpsforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde retshjælpsdækning i anledning af en sag, som ønskes anlagt mod forsikringsselskabet If.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at klagerens krav mod I. er forældet, hvorfor der ikke er rimelig grund til at føre sagen.

Det fremgår af den underliggende sag, at klageren pådrog sig en forvridning i nakken i forbindelse med en færdselsulykke den 29/3 1998. Ved samme ulykke har hun derudover pådraget sig en dobbeltsidig kæbeledsdysfunktion, som blev endeligt diagnosticeret den 11/5 2005 af specialtandlæge L.N.. Arbejdsskadestyrelsen har i afgørelse af 29/1 2001 fastsat méngraden til 10 %, men har ikke inddraget kæbeledsproblematikken i afgørelsen.

Over for sin tandlæge har klageren 31/7 1998 oplyst om ømhed i tænder og muskler i kæberne efter uheldet, og tandlægen har om mulige senere følger anført:

> "Pt. går til fysioterapi, vi har aftalt observeringsperiode 1/2 år hvorefter en bideskinnebehandling kan blive aktuel hvis symptomerne fortsætter.
>
> Der tages forbehold for evt. senfølger efter det hårde sammenbid som kan føre til rodbehandling af enkelte tænder og efterfølgende kronebehandling."

Klagerens advokat har over for nævnet ved skrivelse af 31/10 2006 redegjort for sagen således:

> "Som det fremgår af den vedlagte korrespondance overfor Alm. Brand gøres det gældende, at sagen ikke er forældet. Først i 2005 bliver min klient gjort opmærksom på, at der er en sammenhæng mellem gener fra kæben og ulykken.
>
> I Arbejdsskadestyrelsens vurdering fra 2001 indgår ikke en vurdering af skaden på tænderne. På dette tidspunkt var det således ikke opfattelsen, at der var nogen varig skade på tænderne eller på kæben.
>
> K.S.M. fik ikke i forbindelse med ulykken oplyst, at der var tale om en kæbeledsdysfunktion, men alene at der skulle være tale om en tandskade. Derfor har K.S.M. været i uvidenhed om kæbeledsdysfunktionen, og i øvrigt uvidende om årsagssammenhængen mellem kæbeledsdysfunktionen og ulykken.
>
> Derfor er sagen ikke forældet, og sagen vil kunne genoptages i henhold til Erstatningsansvarslovens § 11."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 16/11 2006 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "I henhold til de gældende forsikringsbetingelser for retshjælp 9038, der vedlægges … har selskabet ret og pligt til at give udtryk for tvivl om en sags rimelighed, jfr. § 2, pkt. 2.3.
>
> Videre fremgår det af § 5, at forsikringen ikke dækker omkostninger, der ikke er afholdt med rimelig grund f.eks. fordi det skønnes, at sikrede ikke har rimelig grund til at føre sagen.
>
> Som det klare udgangspunkt regnes forældelsesfristen ved personskadesager fra ulykkestidspunktet, hvis følgerne efter uheldet har vist sig på dette tidspunkt, jfr. Forældelseslovens § 2, stk. 1. Det er ikke et krav, for at forældelsesfristen begynder at løbe, at det fulde omfang af følgerne kan konstateres.
>
> Sikrede var i hvert fald d. 31. juli 1998, da erklæringen fra tandlægen forligger, vidende om sine kæbeproblemer og burde på dette tidspunkt have indset, at kæbegenerne kunne hidrøre fra uheldet 4 måneder før, hvorfor sikrede allerede på dette tidspunkt havde det fornødne grundlag for at rejse krav mod I. herfor.
>
> At sikrede vel faktisk havde indset, at kæbegenerne skyldes uheldet d. 29. marts 1998 fremgår af sikredes skrivelse af 12. oktober 2005 samt speciallægeerklæring af 29. maj 2005 fra ovl. F.J. … idet det heraf fremgår, at sikrede har fået betaling fra sit ulykkesforsikringsselskab for bideskinnebehandlingen. Det må formodes at den forsikringsbegivenhed, der er anmeldt til ulykkesforsikringen, er uheldet d. 29. marts 1998.

Sikrede har derfor ikke været i utilregnelig uvidende om sit krav, jfr. Forældelseslovens § 3. Forældelse er derfor efter selskabets opfattelse indtrådt pr. 30. juli 2003.

På baggrund af ovenstående er det selskabets opfattelse, at sikrede ikke vil have en sådan udsigt til at gennemføre sagen med et for sikrede gunstigt resultat, at sagen i relation til retshjælpsforsikringen er rimelig at føre.

Til illustration af retspraksis vedrørende forældelse af personskadesager vedlægges VLD. af 5. oktober 2000, VLD. Af 2. marts 1999 og U 2000.2520 Ø."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 2 Hvilke tvister er dækket**
2.1.
Forsikringen dækker tvister, som er opstået i privatlivet, og som efter deres art vil kunne behandles af en domstol efter retsplejelovens regler om civile sager. Forsikringen dækker også tvister af denne art, som efter parternes aftale i stedet behandles ved voldgift.

2.2.
Ved tvister forstås konkrete aktuelle konflikter, som med rimelighed kan danne grundlag for et civilretligt søgsmål.
…
§ 5 Hvilke omkostninger er ikke dækket
5.1.
Omkostninger, som ikke er afholdt med rimelig grund, f.eks. fordi sikrede ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen, eller fordi disse ikke står i rimelig forhold til sagens genstand."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder at måtte give selskabet medhold i, at klageren ikke skønnes at have rimelig grund til at føre sagen.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

4. 70.535

Marianne Højgaard Pedersen